

SVENSKA FOLKE-SÅNGER OCH MELODIER.

Nr 1.

Moderato.

Ringdans.

(Fra Nerike og Dalmland.)

1. Jung-frun hon sit-ter i grä-set det grö-na, Suc-kar och sör-jer sin hjer-te-lig kä-ra.

2. Jungfrun står upp och ser sig omsider;
Får hon se kärestan uti grön lider.

3. "Räck mig din hand, min hjertelig kära!
Dig vill jag gifva min tro och min ära."

Gossen: 4. "Gud signe dig, så vackert du gväder!
Du skall få krona och krans och brudkläder."

Anm. En Pige sidder paa en Stol inde i Kredsen, sørgende, med et Tørklæde i Haanden. De Dandsende syngte de to første Vers. Under det andet Vers reiser Pigen sig og synger, vendende sig til en Knøs i Kredsen, det tredje Vers. *Han* synger det fjerde Vers, hvorpaa de To dandse rundt, — maaskee medens Alle gjentage det sidste Vers.

Nr 2.

Kulldansen.

Moderato.

(Fra Dalarne.)

Å bäll¹) int' du, så bäll föll jä, Så bäll jä svin-ka²) mä köl-lo³); köl-lo; Köl-la, köl-la, köl-la,

köl-la, köl-la, köl-la, köl-la, köl-la, köl-la, köl-la, köl-la! Hej! svin-ka mä köl-lo.

Anm. Selskabet stiller sig Par ved Par i en Kreds og dandser rundt, medens det første Afsnit synges. Ved dets Slutning brydes Kredsen; hver Knøs vender sig mod sin Pige, og, medens det andet Afsnit synges, hoppe de, indtil Ordet "Hej" synges, da Alle slaee i Hænderne og svinge sig omkring paa Hælene. Man begynder nu forfra igjen, idet man atter danner en Kreds, dog saaledes, at Knøsen gjør eet Skridt tilvenstre og Pigen eet tilhøire, saa at Parrene bytte Dandser og Dandserinde med hinanden. Dandsen fortsættes, indtil Alle ere komne tilbage til deres førete Plads.

¹) bäll o: vill. ²) svinka o: svinga, svänga om. ³) kölla (kulla) o: flicka.

Allegretto.**N° 3.
Födelsedagen.**

1. Hvad är det för dag? Den nit - ton - de, tror jag; Kors, jag bör - jar bli till å - ren. Jag sit - tir här,

Su - rer och tvär, Rätt - nu kom - ma grå - a hå - ren.

2.
 |: Hoppfalalalala!
 Herre, hjälp oss alla;
 Gud nåd den, som går och väntar. :|
 |: Ingen syns till,
 Som fria vill,
 Ingen på dörren gläntar. :|

3.
 |: Kors, hvad tiden flinker!
 Snart en spele vinker,
 Kommer, frågar: "Vill du ha mej? :|
 |: Ja eller nej?"
 Pappa! Mamma! säg,
 Ska jag låta honom ta mej? :|

N° 4.**Andante.****Norrländsk Folkvisa.**

1. Så ta - ger jag min bös - sa och så min trog - na hund; Och gån - gar mig
 2. Jag är vel in - gen un - ger - sven, fast jung - frun tyc - ker så; Jag är vist sjelf - va

dolce *riten.* *a tempo*

se - dan i ro - sen - de lund, Der fog - lar - ne bland lil - jor - na de sjun - ga.
Nec - ken i böl - jor - na blå, Som haf - ver sin bo - ning un - der i - sen.

No 5.

Andantino.

Norrländsk Folkvisa.

semp. leg.
p Och mins du hvad du lof - te mig och mins du hvad du sa - de, Och när som du var up - på dit a - der - ton - de
mf
år? Du lof - te, att du all - drig skul - le svi - ka, Och li - ka - fullt så bjur du till att gö - ra det än -
p
då, Du lof - te, att du all - drig skul - le svi - ka, Och li - ka - fullt så bjur du till att gö - ra det än - då.

№ 6.

Andantino.

1. När jag var en li - ten gos-se, och jag tänk - te jag var karl, jag var karl, Jag val - de mig en flic - ka och

fick hen - nes ja.

2.
Den flickan hon var på sitt femtonde år;
Jag satte mig på renen och drack hennes skål.

3.
"Din skål den vill jag dricka och tänka uppå dig,
Så länge som lifsådran slår varm uti mig."

Nr. 7-14. Dandse.

№ 7.

Polska.*(Fra Vestergothland.)*

mf *sf*

sf *p* *mf* *p*

tr
mf f sf

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and features a trill (tr) on the first note, followed by a series of eighth and sixteenth notes. The lower staff is in bass clef and provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines. Dynamic markings include *mf*, *f*, and *sf*.

№ 8.
Vermlands-Polska.

ten.
f

The second system continues the piece. The upper staff features a *ten.* (tension) marking above a triplet of eighth notes. The lower staff continues with a steady accompaniment. The dynamic marking *f* is present.

The third system shows the continuation of the melody in the upper staff and the accompaniment in the lower staff. The piece maintains its rhythmic and harmonic structure.

The fourth system concludes the piece. The upper staff features a final melodic phrase, and the lower staff provides a concluding accompaniment. The piece ends with a double bar line.

Polska.

N° 9.
Hörglorfven.

(Fra Wingåker i Södermanland.)
N° 10.**Polska.***(Fra Vestergothland.)*

N° 11.
Stämmings-Polskan *).

The first system of the musical score for 'Stämmings-Polskan' consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/8 time signature. It contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, including first and second endings. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment with chords and single notes.

The second system continues the musical score for 'Stämmings-Polskan'. The upper staff in treble clef shows the continuation of the melody, ending with a double bar line. The lower staff in bass clef continues the accompaniment, featuring a steady rhythmic pattern of chords and single notes.

*) Denne *Polska* har rimeligviis sit Navn af Qvinterne i de sidste to Takter, der saaledes, som de her staae, forefandtes i det mig meddeelte Manuscript, og lyde, som om Spillemanden *stemte* sin Fiol.

Polska.

N° 12.

The first system of the musical score for 'Polska' consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 3/4 time signature. It contains a melodic line with quarter and eighth notes. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment with chords and single notes.

The second system continues the musical score for 'Polska'. The upper staff in treble clef shows the continuation of the melody, ending with a double bar line. The lower staff in bass clef continues the accompaniment, featuring a steady rhythmic pattern of chords and single notes.

N° 13.
Åtta-männingen.

(Dands fra Dalmland.)

The musical score for 'Åtta-männingen' consists of two systems of piano accompaniment. The first system has a treble clef and a 3/4 time signature, with a key signature of one flat (B-flat). The second system has a bass clef and a 3/4 time signature, with a key signature of one flat. Both systems feature a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The music is written in a style typical of 19th-century dance music.

Anm. Åtta-männingen o: den Ottehandede (et botanisk Udtryk). — De Dandsende udgjøre fire Par, hvoraf eet stiller sig i hvert af Værelsets Hjørner. De to i de modsatte Hjørner staaende Par dandse frem, og i det de møde hinanden midt paa Gulvet, svinge de sig samlede om i en Runddands, skilles ad og dandse hen til de to andre Hjørner, hvorfra de Par, som imidlertid have staaet stille, nu træde frem og fortsætte Dandsen paa samme Maade. Denne skiftende Dands udføres med en bestandig, indtil det Utrolige stigende Hurtighed.

N° 14.
Neckens Polska.

(Fra Kalmar-Egnen.)

The musical score for 'Neckens Polska' consists of two systems of piano accompaniment. The first system has a treble clef and a 3/4 time signature, with a key signature of two sharps (F# and C#). The second system has a bass clef and a 3/4 time signature, with a key signature of two sharps. The music is written in a style typical of 19th-century dance music. The first system includes dynamic markings 'mf' and 'p'. The second system includes a 'p' marking.

Anm. Efter en ældgammel, hos Almuen indgroet, Tro, kunne de, som dandse denne Polskdands, ikke ophøre dermed, förend Spillemanden har rürt ved dem. "Sådan är", hedder det, "Necke-polskans magt." (Slg. Folke-S. III. Anmærk. S. 5, Nr. 18.)

N° 15 a).
Majvisa¹⁾.

9

Andantino.

(Fra Skaane.)

1. God af-ton, om ni hem-- ma är! Maj är vel-kom-men! För-lät oss, om vi väc-ka er. Som-ma-ren är

N° 15 b).

Con moto.

(Fra Blekinge-Grändsen.)

ljuf - lig för ung - do - men.

1. Nu komma vä - ra på-gar²⁾ små; Hör det vi nu bed - je:

Gif oss lit' och lät oss gå. Var oss al - lom nå - dig Gud med gläd - je!³⁾

2. Nu komma vi uti er gård, Maj är velkommen! Och fråga om vi sjunga får. Sommaren är ljuflig för ungdomen. 3. Ty bära vi nu Maj i by, Och prisa den med sänger ny. 4. Ty vintrens tvång ur landet är, Maj är velkommen! För löf och gräset grönt nu är. Glädjoms nu för en så ljuflig sommar.	5. Den lilla lärkans ljuftva klång Går upp i sky med Majesång. 6. Välkommen är Majmånads-tid; Gud segne denna sommar blid! 7. Förlåna oss ett ymnigt år, Bevara både hus och gård! 8. Stark humle häng på stänkarna,⁴⁾ Så bäsk malört på ängarna! 9. Gif mjölk och smör och osten söt, Bohve te ock till hvetegröt!	10. Gif bien vox och häning söt Till läkdom, mat och ljus och mjöd! 11. Lät hönan värpa ägg på fat Till pannkakor och äggmat! 12. Nu sätta vi löf uti ert tak, Det skall ni få se i morgon dag. 13a). God natt och tack det skall ni ha, För gåfvan den var ganska bra⁵⁾. 13b). Så ligg, och ligg du lada stut [lata stut], Till kråkor och ravnar [korpar] ska' asa dig ud.

¹⁾ Slg. Danske Folke-S. II. Nr. 15a) og 15b). ²⁾ pågar o: pojkar. ³⁾ Et andet Begyndelsesvers med et til det i den danske Maivise ganske svarende Omqvæd. ⁴⁾ stänkar o: humlestörrar. ⁵⁾ Vækker Sangen ingen Opmærksomhed hos Den, til hvem den bliver henvendt, synges istedetfor dette det følgende Vers.

N° 16. Unga Hillevi.

(Fra Södermanland.)

*Andantino.**Solo.*

1. Och Rid - da - ren han tal - te till un - ga Hil - le - vi, Och Rid - da - ren han tal - te till

un - ga Hil - le - vi: "Hur län - ge vill du vän - ta, om jag bort - re - sar nu? Hur län - ge vill du

poco riten.

ven - ta, om jag bort - re - sar nu?" I - bland ro - sor. "I femton runda år jag dig vänta må; (*bis*) Och kommer du intet då, så väntar jag ändå." (*bis*) I bland rosor.

Tutti.

2. Och Hillevi hon somna' uti Riddarens famn; Hon vakna' intet opp förr'n i sjunde Kungaland I bland rosor.

3. Och när hon vakna' opp och såg sig omkring, Hon såg då intet mer, än himmel och haf I bland rosor.

poco riten.

5.
Hon såg då intet mer än himmel och haf,
Och tie granna tärnor, som satte kronan på
Ibland rosor.

6.
Hon såg då intet mer än himmel och haf
Och tretti unga Riddare för henne buga sig
Ibland rosor.

№ 17.

Andantino.

(Fra Skaane.)

1. Och Jung-frun gick åt kil - lan¹), Hon skul - le häm - ta vann;²) Der stod en li - ten has - sel-

gren, Han var så myc - ket grann.

2. “Ack, hör du liten hasselgren,
Hvarför är du så grann?”
““Jag äter mull, jag dricker vann,
Derför är jag så grann.

3. Ack, hör hon liten Jungfru,
Hvarför är hon så fin?”
“Jag äter socker, dricker vin,
Derför är jag så fin.

4. Ack, hör du liten hasselgren,
Försmå du ej min ord:
Jag har två bröder på Kungens gård,
De hugga dig i rot!”

5. ““De hugga mig om vinteren,
Om sommarn står jag grön;
Men mister Jungfrun äran, — s'n,
Den får hon ej igen.””

¹) källan. ²) vatten.

№ 18.

(Dands fra Södermanland.)

Stabbdansen.

Allegro moderato.

Hvem skall den - na skå - le - na haf - va? Vår vän så god. Den skall [Gö - sta Gam-men-sen] haf - va, Med

lu - stigt mod. Så lu - ta nu till, Drick, drick som du vill, Tre kap - par å ra, å ra, å ra, Så

kom-mer du in - tet nå' bul - ler å - stad. Och u - tan bul - ler och u - tan bång Skall den - na skå - la

haf - va sin gång Till lju - san dag.

Anm. Denne forðum overalt i *Dalarne* og flere andre Steder, især i *Norrland*, bekjendte Bryllupsdands, har kun vedligeholdt sig i Mora-Sogn i førstnævnte Landskab. Den udføres ved Brylluppets Slutning, da Ungdommen parviis maa bestige "Stabban", en til dette Brug opstillet Træblok. Saa snart Parret er kommet op paa Blokken, begyndes Visen og Dandsen. De To maae nu drikke af samme Skaal eller Kande; der raabes Hurra af fuld Hals under en Fanfare af Musikanterne, hvorefter et andet Par bestiger Blokken. Imidlertid staae to ældre Mænd Vagt ved Døren, for at passe paa, at ingen af de unge Piger, der altid parres med Den, til hvem de formodes at have et godt Öie, skal snige sig bort under Dandsen. I Norge, i Nordre-Guldbrandsdalen, haves den samme Skik. Der kaldes den tredie Bryllupsdag "Stubbedagen."

Nr 20.
Skön Rasamö.

Andantino.

Solo.

(Fra Westmanland.)

1. Det var skön Ro - sa - mö, Ror sig bort till fa - ger ö. Löf, löf och grö - nan skog. Och när hon

kom till ö - na fram, Der fick hon se en svar - ter man. Löf, löf och grö - nan skog.

2.
Der fick hon se uppå
Hur som Svarter bär sig åt.
Löf, löf och grönan skog —
Han kunde hvarsken ¹⁾ gå hell' stå,
Han låg i sand och åt på strå.
Löf, löf och grönan skog.

3.
"Tre år och månår fem
Har jag lågat ²⁾ här med skam;
Löf, löf och grönan skog —
De bundo mig, de basta mig,
De kasta mig på öna hit."
Löf, löf och grönan skog.

4.
Och Jungfrun får sitt spann
Uti svarta mannens hand.
Löf, löf och grönan skog —
Så stod han up en Riddare,
Och Jungfrun börjar till att le.
Löf, löf och grönan skog.

5.
Det var den Riddaren,
Tager Jungfrun i sin famn;
Löf, löf och grönan skog —
Så bär han henne brådt till strand,
Och segla' henne till fremmand' land.
Löf, löf och grönan skog.

¹⁾ hvarken. ²⁾ legat.

№ 21.

*Con moto.***Blomman bland blommorna.***(Fra Westmanlands Skovegn.)*

1. Och Jung - frun gick sig åt än - gen En fa - ger mor - gon - stund, At häm - ta sig de

ro - sor*), Båd' rö - da och blå.

2.
|: Och när hon kom uti ängen
Bland rosor röda och blå, :|
Det hände sig att kärleken
Den rann i hennes håg.

3.
|: "God dag min sköna Jungfru,
God dag min blomma fin! :|
Jag såg väl ingen fagrare
I denna äng, än I."

4.
|: "Har du ej sett någon fagrare
I denna ängen, än jag; :|
Se dessa liljebloster då,
Som hvälfva uppå strå.""

5.
|: Och Ungersven han dröjer ej,
Tar Jungfrun uti sin famn. :|
"Trolofva mej, trolofva mej,
Om det är ert behag."

6.
|: Och Ungersven han dröjer ej,
Tar Jungfrun uti sin famn. :|
"Nu är du min och jag är din
Bland alla blommar små."

*) *Rosor* betyder ikke blot *Rosor*, men *Blomster* i Almindelighed.

№ 22.

(Dands fra Östergothland.)

N° 23.

Con moto.
Solo.

(Fra Westmanland.)

1. Så ri - der jag mig ge - nom tolf - mi - lan skog, Me'n an - dra så sö - te - li - gen sof - vo -

Tral - la - le - ra, tral - la - le - ra - Me'n an - dra så sö - te - li - gen sof - vo.
Tutti. Me'n an - dra så sö - te - li - gen sof - vo.

2.
Så rider jag mig litet längre fram;
Der fick jag höra klockorna de ringa,
Trallallera, trallallera,
Der fick jag höra klockorna de ringa.

3.
"God dag, god dag, mina ringaremän!
För hvem ringen I denna ringning!"

4.
"Vi ringa alltför en ungersvens mö,
Som skall uti jorden att sofva."

5.
Så rider jag mig litet längre fram;
Der stodo de gräfvare och grofvo.

6.
"God dag, god dag, mina gräfvaremän!
För hvem gräfsven I denne grafven?
Trallallera, trallallera,
För hvem gräfsven I denne grafven?"

7.
"Vi gräfva den för en ungersvens mö,
Som skall uti jorden att hvilas."

8.
Så rider jag mig till min svärfaders gård,
Som förr har varit rosende röder.

9.
Först frågar jag efter kärestan min,
Och sen efter svärfar och svärmor.

10.
Så kommer jag mig litet längre in;
Der stodo två henne och svepte.
Trallallera, trallallera,
Der stodo två henne och svepte.

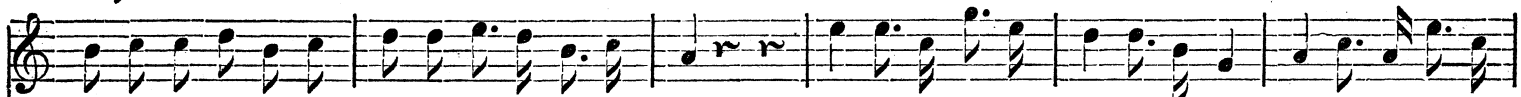
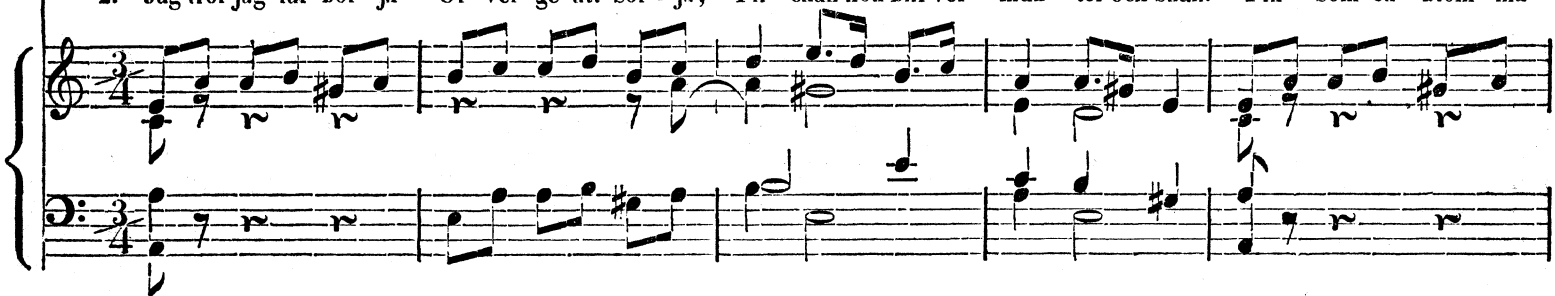
11.
Jag krusar och kammar mitt fagergula hår,
Och ville följa henne till grafven.

12.
Och Frökvar och Jungfrur de togo i en ring,
De sad' jag skull' få välja ut en annan.

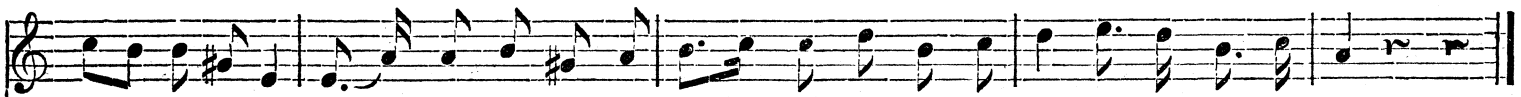
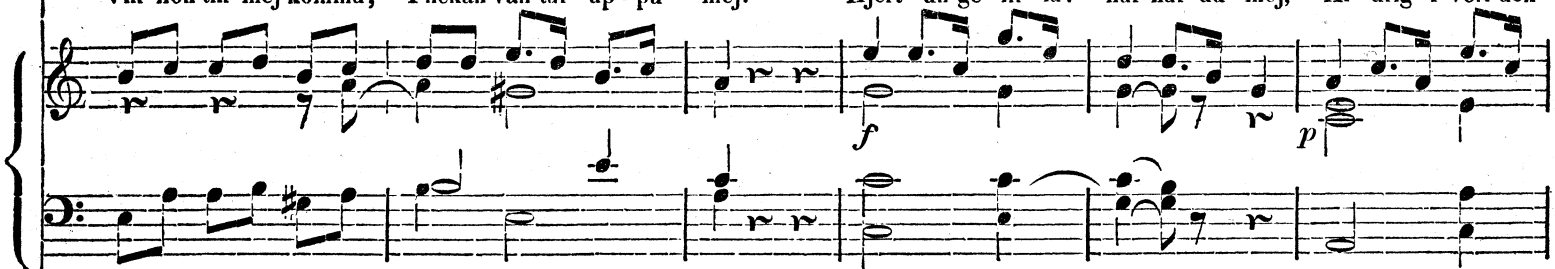
13.
En sådan en flicka, såsom hon var,
Fins ej i sju konungariken.

Allegretto.

1. Jag tror jag får bör - ja Öf - ver - ge att sör - ja, Fast he - la ver - den står mej e - mot. Fast - än en fli - cka
 2. Jag tror jag får bör - ja Öf - ver - ge att sör - ja; Fli - ckan hon blif - ver mun - ter och snäll. Fin som en blom - ma

Gjor - de mej o - lyc - ka, Der - för är jag vid godt mod. Fäg - rin - gen den du bär på din kropp, Den lif - var he - la
 Vill hon till mej komma; Flickan vän - tar up - på mej. Hjärt - un - ge lil - la! här har du mej, Al - drig i ver - den

kär - le - ken opp; Ö - go - nen di - na Täc - ka och fi - na, Föt - ter - na gå i dans.
 svi - ker jag dej; In - te ska' du grä - ta, Vi ska' bli sa så - ta, Lägg du din hand i min!

Andante.

(Fra Gottland.)

rit. a tempo

Allt un-der him - me-lens fä - ste Der sit - ta stjer-nor små, Allt un-der him - melens

dolce rit. a tempo

fä - ste Der sit - ta stjer-nor små. Den vän - nen, som jag äl - skat, Den

piu lento

Kan jag al - drig få! Åh!

pp

Julvisa.

Andante.

(Fra Skaane.)

1. En Her-re-dag i höjden är blifven be-sluten Af Ko-nun-gen ut - i det him - mel-ska land,
Att han skall hit-komma med mång si-nom tu-sen Och kal-la till do - menbåd qvin - na och man

Med Eng-lar-nes röst, De trog - ne till tröst, Men svi - dan-de skott i de o - - trog - nes bröst.

2.

All världen uppfylles med basuna-röster,
Och häskri skall höras til vatten och land;
Ja hafvet och jorden samt kyrkor och kloster
De skola framgifva de döda försann,
Båd stora och små,
De skola uppstå
Så många, som menniskolif hafva fått.

3.

Den himmelske konung på domstolen sitter,
Hans ansigte lyser af vrede och nåd,
Han skiljer sin får ifrån djefvulens getter,
Som hafva här brukat mång listiga råd;
De skola då gå
Till svafvelsjön blå,
Och aldrig Guds ansigte skåda få.

4.

Kom hit I min faders välsignade vänner,
Som ha'n varit trogne och hört mina röst!
Ert namn är upptecknad, jag eder visst känner,
Nu skolen I få både hugnad och tröst;
Jag räcker er hand,
Kom till mitt fröjdland
Med skinande kläder och palmer i hand!

5.
Gån bort I förbannade, som aldrig visat
Mig någon välgerning bland lemmanne min,
I hafven mig från edra dörrar bortvisat,
I skolen ei slippa i himmelen in.
Si helvetes dörr
Står öppen för er
Med svafvelblå djupet och brinnande glöd.

6.
Ack mildaste Jesus! föröka oss trona,
Att vi må beredda och vakande stå,
Att vi ej förlora vår salighets krona,
Och att vi din nåd ej mer sakna må;
Och räck oss din hand,
Vår frälsareman!
Och för oss till himlens lycksaliga land.

N° 27.*Allegretto.**(Fra Skaane.)*

1. Der stod två Jung-frur i ro-sen-lund, Och systrar vo - ro de bå - da; Den e - ne var så

hjertans glad, Den an-dra sörj - de så svå - ra.

2. Och syster sade til syster sin:
Hvi sörjer du så svåra?

Och inte är din fader död
Ell' har du mistat din ära?

3. Och inte är min fader död,
Och Gud bevarer min ära.
Jag sörjer mest för den ungersven,
Som har oss båda så kåra.

4. Hvi sörjer du för den ungersven,
Som har oss båda så kåra.

Väl tar han mig, som rikdom har,
Och lar*) den fattiga fara.

5. Den ungersven stod ej långt derfrå,
De Jungfrur hörde han tala;

Han bad så hjertlig en suck till Gud:
Säg du mig hvem jag skall taga!

6. Så kom en röst från himlen ned:
Den fattiga skall du taga;

Ty hon sin rikdom har hos Gud,
Den blir I värdiga båda.

7. Och ungersven steg ur busken fram
Och gaf den fattiga handen:
Dig gifver jag min hand och tro,
Dertill mitt redliga hjerta.

8. Den rika sad' till ungersven:
Hvi ge den fattiga handen?
Och ta ej mig, som rikdom har,
Och la den fattiga fara!

9. Och tar jag dig, som rikdom har,
Och lar den fattiga fara,
Så gråter hon i all sin dar
Och fäller sorgsamma tårar.

10. Och rikdom är ett lån af Gud,
Den kan så snarligt försvinna;
Den som är rik kan fattig bli,
Den fattiga blifva riker.

11. Och äpplet vexer ju ej så högt,
Det må till jordena falla**);
Det vexer högt och det smakar sött,
Men lika sött ej för alla.

*) lar 3: låter. **) Samme Billede forekommer i Nr. 20 af de danske Sauge i dette Bind.

*Andante.**(Fra Calmar-Egnen.)*

1. De ro-sor och de bla - der De gö-ra mig så gla - der, Helst när som jag gån-gar mig i
 2. A - djö, du hul-da fa - der, Så och du hul-da mo - der, A - djö, du lil-la sy - ster och du

1. ro - sen-de lund. ro - sen-de lund. Men kan-hän-da att det är för - tre - tar, Att
 so-cker-sö-ta vän. so-cker-sö-ta vän. Min re-sa den gäl-ler långt åt Nor - den, Och

jag tar lil-la vän - nen i fam - nen en stund.
 Herren ut-i himlen vet, om vi träff's mer i - gen!